

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de juny del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 1-3-2017, el Sr. I.L.A., formulava demanda de modificació de mesures paternofilials contra la Sra. A.H.P., sol·licitant es dictés Sentència disposant les mesures definitives següents:

1.- Un règim de guarda i custòdia compartida, consistent en períodes alternatius d'una setmana amb cada progenitor, que s'iniciarien els dilluns, de manera que el progenitor que hagi gaudit aquella setmana de la J. el dilluns següent la porti a l'escola pel matí i ja sigui l'altre progenitor qui la vagi a recollir el mateix dilluns i en gaudeixi tota aquella setmana fins al dilluns següent al matí, que al seu torn la porti a l'escola, i així alternativament cada setmana. Efectivament fixant que el progenitor no custodi aquella setmana pot efectuar trucades de telèfon, via normal o via Facetime, cada dia per tal de poder parlar amb la petita, facilitant el progenitor custodi aquests contactes telefònics. Igualment i com és lògic, la pàtria potestat de la J. seguirà essent exercida de forma conjunta per ambdós progenitors, que s'hauran de consultar en tots els aspectes rellevants de la seva vida.

2.- Pel que respecta a les vacances escolars de la menor: Estiu, Tots Sants, Nadal, Carnaval, Pasqua i qualsevol altra que es pugués establir oficialment, que aquestes siguin repartides per meitats, com s'ha anat fent fins ara, mantenint-se el torn que també venien aplicant fins a l'actualitat pels

períodes de vacances escolars. A efectes de fixar quan comencen i acaben els períodes de vacances, s'entén que la primera meitat del període de Nadal, comença el darrer dia lectiu al sortir de l'escola o activitats extraescolars i la segona meitat fineix el primer dia lectiu, repartint els dies equitativament. En quant a les vacances d'estiu, que aquestes estiguin repartides en quinzenes els mesos de juliol i agost, entenent-se que la primera quinzena comença el darrer dia lectiu de l'escola i fineixen el primer dia lectiu de l'escola de la menor al setembre. Tots Sant, Carnaval, Pasqua i qualsevol altra que es pugués establir oficialment, correspondrà al pare la primera meitat els anys senars i la segona els parells, com fins ara. Els progenitors podran viatjar amb la seva filla, durant les estades que la tinguin en la seva companyia, comunicant prèviament el lloc de destinació així com un número de telèfon de contacte i informació sobre el viatge i l'allotjament. Queda ben entès que ambdues parts es comprometen a lliurar-se mútuament la documentació de la menor, per a que aquesta pugui viatjar amb el progenitor que en cada cas correspongui.

3.- En relació a l'aniversari de la J. el xxx de juny, tenint en compte que el mateix pot caure cada any en el mateix progenitor o canviar, que aquest dia, sigui qui sigui qui gaudeixi aquella setmana de la companyia de la petita, que es parteixi aquell dia per la meitat, de manera que cada progenitor pugui gaudir de la petita la meitat del seu dia d'aniversari, dividint el dia des de les 09:00 hores del matí i fins després de dinar a les 15:00 hores per un progenitor i de després de dinar, a partir de les 15:00 hores i fins després de sopar, a les 21:00 hores, anant la J. a dormir amb el progenitor que aquella setmana ja tingui la petita. Establir que la tria entre si es gaudeix de la nena al matí o a la tarda el tingui el progenitor que aquella setmana gaudeix de la companyia de la menor. En relació a l'onomàstica de la J., xxx establir el mateix sistema que amb el dia de l'aniversari.

4.- Pel que respecta a la pensió d'aliments, compte tingut el règim de custòdia compartida i el fet que ambdós progenitors presenten una capacitat econòmica suficient, que no se'n fixi cap. A efectes de satisfer tant les despeses ordinàries com les extraordinàries per meitat, els progenitors obriran un compte conjunt amb signatura mancomunada d'ambdós, per a operar els afers de la J. i carregar les seves despeses ordinàries i extraordinàries (escola, material escolar, activitats extraescolars consensuades, assegurances, menjador escolar). Queda ben entès que en l'indicat compte bancari només si podran carregar les despeses objectivament necessàries i obligatòries de la menor, així com les consensuades de mutu acord per ambdós progenitors. En cas de que un dels progenitors carregui en aquest compte bancari qualsevol altra despesa de les ans especificades, o incompleixi el que seguidament s'especifica en el següent paràgraf, haurà de retornar d'immediat per ingrés al compte, l'import de la despesa de referència. Aquest compte bancari serà nodrit per ambdós

progenitors inicialment amb aportacions de 250.- Euros cadascun de forma mensual dins dels 5 primers dies de cada mes. L'import de l'aportació mensual a realitzar per ambdós progenitors podrà ser objecte de revisió mitjançant acord conjunt dels propis progenitors en cas que l'aportació inicial acordada de 500.- Euros mensuals no sigui suficient per cobrir les necessitats de la J. En cas de que els progenitors no assoleixin cap acord al respecte d'aquests extrems, haurà de ser la Batllia la que es pronunciï al respecte. Cada progenitor satisfarà amb cabdals propis les necessitats de la J. seguidament especificades durant el temps que es trobi en la seva companyia, és a dir, els aliments en sentit estricte, així com les activitats extraescolars i lúdiques que el progenitor en qüestió decideixi unilateralment per aquells períodes. En tot cas cada progenitor disposarà al seu respectiu domicili de l'equipament necessari perquè la J. faci una vida normal, evitant que hagi de traslladar-se d'una casa a l'altra amb altra cosa que no sigui la cartera escolar i/o equips esportius. La J. continuarà sent beneficiària de la Sra. A.H.P. prop de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i en el cas que aquesta rebés el retorn d'alguna despesa per ella no suportada, es comprometrà en el termini màxim de tres dies hàbils següents a la rebuda del retorn de la despesa a reintegrar-me-la per transferència bancària al compte corrent que li indicaré.

5.- El tot sense fer especial condemna en costes judicials a cap dels litigants.

II.- Per escrit de 3-3-2017, el Ministeri Fiscal indicava que no s'oposava als fets relacionats en la demanda sempre i quant els mateixos resultessin degudament acreditats en el moment processal oportú.

En data 28-3-2017, la representació processal de la Sra. A.H.P. contestava la demanda articulada oposant-se a les pretensions del demandant, sol·licitant es dictés Sentència desestimant la demanda i imposant al demandant les costes processals.

III.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats per les parts i evacuats els respectius escrit de conclusions, en data 9-1-2019 es dictava Sentència amb la següent part decisòria:

“DECIDEIX: que desestimant la demanda de modificació de mesures paternofilials definitives interessada pel Sr. I.S.L.A. contra la Sra. A.H.P., ha de rebutjar i rebutja de ple aquella, per tant, quedant vigents les mesures paternofilials definitives que s'aprovaren per sentència dictada el 8 d'abril del 2013 en els autes civils enregistrats amb el número seqüencial B-0442-4/2013 i que fan referència al conveni regulador assolit pels litigants el 22 de març del 2013, i tanmateix no s'efectua especial pronunciament sobre les

costes processals d'aquesta instància segons ho preveu el darrer Considerant".

IV.- Contra aquesta darrera Resolució, el Sr. I.L.A. articula recurs d'apel·lació, presentant en data registre del 26-3-2019 el seu escrit de conclusions, pel qual interessa la revocació de la Sentència recorreguda i en el seu lloc s'adoptessin les mesures definitives preteses en el seu escrit rector, el tot amb imposició de les costes ocasionades a la contrapart.

Per escrit enregistrat davant d'aquesta Sala el dia 12-4-2019, el Ministeri Fiscal s'oposava al recurs d'apel·lació, si bé indicava no oposar-se a l'augment dels contactes entre la menor i el seu pare.

La representació processal de la Sra. A.H.P. s'ha oposat al recurs del Sr. L. interessant el seu rebuig i confirmació íntegra de la Sentència recorreguda el tot sense que resultés procedent efectuar pronunciament en relació a les costes atesa la naturalesa del present litigi.

V.- Per Aute de 15-5-2019 es decidia no donar lloc a la pretensió probatòria sol·licitada per la Sra. H. mitjançant el seu escrit de contesta a les conclusions presentat en tràmit d'apel·lació

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent s'alça contra la decisió d'instància atès que rebutja l'establiment d'un sistema de custòdia compartida en relació a na J, filla menor dels litigants, amb fonament a l'aparell argumental següent.

En primer lloc considera, a diferència del criteri del Batlle, que concorria una modificació significativa de les circumstàncies existents en relació a aquelles que es donaven quan el règim quina modificació es pretén va ser adoptat ni que fos per raó de l'evolució de la menor atès el temps transcorregut.

En segon terme referia que en el supòsit examinat es reunien tots els paràmetres predicables per a l'establiment d'un sistema de custòdia compartida i afegia que la perit forense que havia intervingut en les actuacions considerava, des d'una perspectiva tècnica, que el règim de guarda i custòdia compartida era aquell que assegurava majors garanties en el desenvolupament dels menors. Remarcava en aquest sentit que els

domicilis dels progenitors eren propers, ambdós nuclis familiars disposaven de mitjans materials suficients, el pare ostentava disponibilitat laboral i si bé podia existir algun punt de conflicte entre els progenitors, essencialment associat a la voluntat del recurrent de gaudir de més temps amb la seva filla, entre els dos progenitors existia la col·laboració mínima necessària. Afegia que la modalitat de custòdia compartida oferia ensems per a la menor uns clars avantatge i insistia que la J. presentava trets normalitzats de la personalitat i no presentava cap símptoma de patiment emocional. Referia que l'únic obstacle a l'establiment d'una sistema de custòdia compartida era atribuïble a la reticència que la mare mostrava, i que la pròpia perit aconsellava que els pares seguissin un assessorament per a millorar la comunicació parental i unificar els criteris educatius al que estava disposat a sotmetre's.

Finalment, amb caràcter subsidiari, indicava que la Sentència d'instància no fixava les modalitats a seguir per arribar a un règim de custòdia compartida de manera que el seu establiment es trobava en definitiva en mans exclusives de la mare, essent per tant necessari fixar judicialment les pautes per a poder ampliar de manera progressiva els contactes fins a assolir-se el règim pretès.

II.- Hem pogut repetir de manera constant que el paràmetre rector a l'hora de decidir qualsevol mesura judicial que incideixi en els interessos d'un menor consistia en el seu interès superior entès com *“(···) un concepte jurídic indeterminat que cal relacionar amb el desenvolupament lliure i integral de la personalitat del menor i la supremacia de tot el que el beneficiï més en enllà de les pròpies preferències dels seus pares, guardadors o àdhuc administracions públiques en ordre tant al seu desenvolupament físic, ètic i cultural com de la seva salut, benestar psíquic i afectiu, juntament amb altres aspectes de tipus material o fins i tot simplement amb la protecció dels seus interessos fonamentals”* (Sentència de 4-12-2018, rotlle TSJC-257/18)

Esmenant la llacuna legal que fins ara concorria, la Llei 14/2019 qualificada dels Drets dels Infants i els Adolescents, regula el principi de l'interès superior de l'infant i l'adolescent disposant en el seu article 13:

“1. L'interès superior de l'infant i l'adolescent ha de regir qualsevol disposició normativa o resolució administrativa o judicial que es refereixi als infants i els adolescents, així com qualsevol actuació duta a terme en el si de la seva família, el seu centre educatiu o el seu entorn social.

2. S'ha d'entendre per interès superior de l'infant i l'adolescent la consideració i la supremacia imperativa de les condicions més adients per garantir el ple respecte i l'acompliment efectiu dels drets de cada infant o

adolescent, així com de les circumstàncies que afavoreixin el lliure desenvolupament de la seva personalitat.

3. D'acord amb les Observacions generals del Comitè dels Drets de l'Infant, s'ha d'aplicar de manera primordial el principi de l'interès superior dels infants i els adolescents, des de la triple vessant:

a) Com a dret substantiu, fet que suposa una garantia per a l'infant i l'adolescent, ja que tota decisió que l'afecti ha de considerar fonamentalment els seus millors interessos.

b) Com a principi interpretatiu i de resolució de conflictes, en el sentit que si una disposició jurídica admet diverses interpretacions, s'ha d'escollir la que sigui més favorable des de la perspectiva de la garantia dels drets dels infants i els adolescents.

c) Com a regla processal, en el sentit que qualsevol decisió que s'hagi de prendre en relació amb un infant o adolescent ha de seguir el raonament i la fonamentació basats en el seu interès superior, i ha de comptar, sempre que sigui possible, amb la seva opinió”.

Quant al règim de custòdia compartida, en l'ampli ventall de situacions que poden trobar cobertura sota aquesta denominació, hem pogut recordar de manera reiterada els nombrosos beneficis que en resulten. En la Sentència de 26-2-2019 (TSJC-226/2018) indicàvem:

“És cert que el sistema de guarda i custòdia compartida entre els dos progenitors d'un menor és desitjable sempre que no existeixin greus inconvenients per la seva implantació, ja que, com destaca, entre altres, la Sentència d'aquesta Sala de 29 d'abril del 2016, “No hi ha dubte que aquest sistema de guarda presenta grans avantatges per l'evolució i el desenvolupament del menor en aquelles situacions de ruptura familiar, de manera que s'evita el conegut com a “conflicte de lleialtats” dels menors respecte dels seus pares. Per altra part, aquest règim afavoreix la comunicació dels pares entre sí i permet conceptuar la ruptura matrimonial com una situació en la qual, a diferència d'altres sistemes jurídics, no hi ha vencedors ni vençuts, ni culpables ni innocents, a la vegada que serveix per posar en relleu el repartiment equilibrat dels deures que es deriven de les relacions paterno i materno filial com quelcom natural i consubstancial, així com s'afavoreix en els fills el principi de la igualtat de sexes”.

En el mateix sentit la mateixa Sentència destaca que “Des d'una òptica enumerativa dels efectes beneficiosos de la guarda i custòdia compartida, es poden enunciar: 1. Es garanteix als fills la possibilitat de gaudir de la presència d'ambdós progenitors, malgrat la ruptura familiar, de forma que es tracta del model que més s'acosta a la situació prèvia a la crisi. 2. Evitació de conseqüències negatives en els menors (culpa, negació, temor, lleialtat). 3. Major acceptació de la nova situació per part dels fills, que evita actituds de manipulació dels pares en relació als fills. 4. Garanteix que els pares puguin seguir amb l'exercici dels drets i deures de la responsabilitat parental i puguin participar en les millors situacions d'igualtat pel desenvolupament i creixement dels seus fills. 5. No es qüestiona la idoneïtat i

habilitat parental dels progenitors, alhora que els obliga a cooperar necessàriament per adoptar acords en benefici del fill, la qual cosa es tradueix en un exemple positiu pels menors”.

La citada resolució posa de relleu igualment que: “Existeixen informes internacionals en aquesta matèria que recomanen els efectes favorables de la custòdia compartida, sobretot quan va acompanyada d’un règim de mediació familiar i de programes d’educació parental (Cfr. l’informe de la Divisió 16 de la American Psychological Association front a la Comisión USA de Bienestar Infantil y Familiar (1995), l’informe Bauserman —Child Adjustment in Joint-Custody Versus Sole-Custody Arrangements: A Meta-Analytic Review (2002)—, l’Informe Kelly —Children’s adjustment in conflicted marriage and divorce. A decade review of Research i el document Bailly —Etat des connaissances scientifiques sur la résidence alternée (2002)—).”

Malgrat els clars beneficis que en regla general el sistema de la custòdia compartida ofereix, el seu establiment però sempre ha de trobar-se presidit per la recerca personal de l’interès superior de l’infant, i amb aquesta finalitat, per a l’establiment de la guarda i custòdia compartida s’haurà d’atendre a una sèrie de paràmetres entre els quals l’edat dels fills, l’horari professional dels progenitors, la proximitat dels llocs de residència, les característiques dels domicilis respectius (en el sentit que resultin adequades per a atendre les necessitats dels fills), el temps lliure o de vacances, l’opinió dels fills, les circumstàncies en que es desenvolupi el litigi, així com la qualitat de les relacions interpersonals entre els propis progenitors.

III.- Els diferents motius de greuge (a excepció del subsidiari) poden ser examinats de manera conjunta atès que el que es defensa és la idoneïtat d’acollir la modificació de mesures paternofilials i establir un sistema de custòdia compartida igualitària en detriment del sistema de custòdia materna que fins la data els avui litigants han vingut desenvolupant al respecte de la menor J..

La Sentència dictada pel jutjador “a quo” raona que no restaria acreditada la necessària modificació de les circumstàncies concurrents en les actuacions en relació a la situació que existia quan s’adoptava el pronunciament primigeni, requisit aquest inexcusable per a acollir tota pretensió modificativa de mesures definitives. No podem compartir tal argument doncs quan el dia 8-4-2013 intervenia la Sentència de mesures definitives, na Júlia ni tant sols tenia un any d’edat. En l’actualitat, la mateixa acaba de complir set anys, i per tant les seves necessitats materials, emocionals i els seus vincles afectius no són els mateixos. En aquesta eventualitat, el requisit relatiu a la modificació substancial que invoca el Sr. Batlle és inherent a la pròpia evolució de la menor, i en conseqüència escaurà determinar, en atenció al cànon d’enjudiciament rector en aquest

àmbit, quin és el sistema de custòdia que ofereix majors garanties en arres a assolir el íntegre desenvolupament de na J.

Des d'aquesta perspectiva, ressurc de la prova practicada que el domicili dels dos litigants és proper (el pare resideix a xxx , la mare a xxx) i permet sense cap mena de dificultat l'educació a Andorra la Vella de la menor (escola X.) des de qualsevol d'ells. Ambdós progenitors disposen d'una activitat professional que els ofereix un nivell d'ingressos que els permet fer front a les despeses pròpies i les que puguin sorgir per raó de la criança diària de na J. sense dificultat. Així el pare és bomber de professió, percebent una retribució mensual mitja de 3.238,44.- € (foli 464) i la mare treballa en qualitat de gestora en una entitat bancària obtenint un salari de 2.831,29.- €, si bé els mesos de març obté una prima que l'any 2017 va ascendir a 6.140,67.- € (si es prorrateja suposa 511,72.- € mensuals) i que en definitiva suposen uns emoluments mensuals de 3.343.- € (foli 454 i 455). Pel que es refereix a la disponibilitat del pare per raó de la seva professió, obra en autes el seu Planning dels anys 2016 i 2017 (folis 444 i ss) en que es pot apreciar com, per regla general, es troba un dia de guàrdia (24 hores) i després disposa de 4 dies consecutius festius, disposant d'un ampli marge organitzatiu en el sentit que li són permesos els canvis de jornades de treball amb altres companys (apareixen identificats com a "CNV" en el Planning). Pel que es refereix als habitatges respectius, l'informe social realitzat pels tècnics de govern corresponents (folis 451 i ss i 462 i ss) confirmen que tots dos es troben equipats adequadament i permeten que la menor pugui desenvolupar-se adequadament, sense que pugui ser obstacle a aquesta afirmació que quan na J. pernocta al domicili patern hagi de compartir habitació amb la filla de la parella sentimental del Sr. L. i no disposi d'una habitació autònoma. En conseqüència des d'aquests paràmetres cap obstacle s'aprecia a l'establiment d'una custòdia compartida de la menor entre els seus progenitors.

Des d'una perspectiva psicològica, s'infereix de l'informe emès per la perit judicial (folis 532 i ss – informe provisional i folis 566 i ss –informe definitiu) que els progenitors no presenten cap indicador que els invalidi per fer-se càrrec de la criança i educació de la seva filla. Ambdós són, en termes generals, persones força equilibrades, amb un nivell suficient de sensibilitat i un estil afectiu correcte, mostren bon vincle amb la filla i disposen de recursos per a garantir un desenvolupament adequat de la menor. També mostren interès per a responsabilitzar-se de na J. i desenvolupar plenament els atributs parentals propis a la seva funció.

Malgrat l'anterior, la perit judicial apunta tres circumstàncies condicionants que poden dificultar a la pràctica l'assoliment d'un sistema de

custòdia compartida malgrat el mateix, sigui aquell que al seu criteri resulti el més adequat amb caràcter general. En aquest sentit es destaca que la menor no manifesta la voluntat de modificar el sistema de guarda i custòdia materna amb el qual es troba còmode, que existeix certa discrepància entre els progenitors amb els sistemes educatius respectius (el pare seria més estricte i la mare més sobre protectora) i finalment que la mare es mostra clarament reticent a la custòdia compartida de na J. Cap d'aquest factors però pot supeditar, a criteri de la Sala, l'establiment d'un sistema de custòdia compartida per les raons següents.

En primer lloc i pel que es refereix al fet que les dinàmiques educatives dels progenitors puguin ser lleugerament heterogènies no deixa de ser una circumstància habitual en nombrosos nuclis familiars que fins i tot pot vehicular determinada complementarietat entre els rols respectius dels progenitors en un marc educatiu normalitzat. Quant a les inquietuds que, per la raó que sigui, l'establiment d'una custòdia compartida suposen per a la mare, aquestes són de caire subjectiu i no troben recolzament en cap element de prova obrant en les actuacions. Fins i tot en relació al trastorn d'hiperactivitat que el pare presenta (TDAH) i sobre el qual la mare incideix tot al llarg del procediment, el Sr. L. segueix el tractament mèdic corresponent prop dels especialistes adequats, sense que s'aprecii que el mateix presenti trastorns de personalitat o psicopatologia mental (foli 584) ni que es pugui albirar cap dificultat en la cura diària de la menor.

Malgrat es tracti d'incidències superables, podem inferir d'aquestes que resulta necessari conscienciar ambdós progenitors sobre la necessitat d'interaccionar de manera positiva, cooperar i mantenir una relació de suport mutu centrada fonamentalment en la criança de na J, estant tots dos implicats activament en la seva vida tot i respectant les aportacions respectives de cadascun d'ells. Amb aquesta finalitat, i seguint les recomanacions de la perit judicial (vegi's l'apartat de conclusions del seu informe provisional a que ja ens hem referit) escau derivar els Srs. L. i H. a un tercer que els ofereixi suport en aquesta tasca. Amb aquesta finalitat, escau derivar els progenitors a una primera sessió informativa de mediació (cfr. art. 37 de la Llei de mediació), procés aquest que, si les parts s'hi sotmeten seriosament, redundarà en benefici propi i també per la menor.

Rest a per examinar la circumstància que na J. es trobi molt a gust en el règim de custòdia materna, que va ser establert poc temps després de la seva naixença, i no verbalitzi de manera espontània la voluntat de modificar-lo. No podem perdre de perspectiva que la menor té 7 anys i gaudeix per tant del grau de maduresa propi a la seva curta edat de tal manera que no pot rebutjar-se l'assoliment del sistema de custòdia pretès pel pare només

pel fet que no la demani expressament. En aquest sentit s'extreu de l'informe pericial que la menor interacciona positivament amb els seus dos progenitors fins al punt que en els dibuixos efectuats davant la perit i que han estat adjuntats idealitza la situació de família unida dibuixant juntament el pare i la mare (foli 582).

Finalment i pel que es refereix a la manca d'entesa que la representació de la mare ha invocat tot al llarg del procediment com a element impeditiu per a l'establiment d'una custòdia compartida, hem pogut sostenir reiteradament que (cfr. Sentència de 30-5-2019 TSJC402/18 que cita la Sentència de 28-4-2016 TSJC-476/2015) *“el règim de guarda i custòdia compartida no es pot refusar sempre que existeixi conflictivitat entre els progenitors sinó que cal que aquesta conflictivitat sigui extrema, entesa com a maltractaments o situacions de violència de gènere o domèstica”*. Aquests greus comportament no es donen en el supòsit examinat en que no s'extreu que entre les parts existeixi altre dificultat que no sigui la pròpia a una situació de trencament de la convivència.

De tot l'actuat s'imposa la conclusió que el règim de custòdia compartida, és el règim que assegura a llarg termini i amb majors garanties el correcte desenvolupament de na J. Aquest règim però, amb la finalitat d'assegurar un modificació organitzada i harmònica en el dia a dia de na J, i atesa la proximitat de les vacances escolars, es farà efectiva a partir de l'inici del proper curs escolar, romanent vigent i fins la data els efectes de l'anterior règim.

En atenció a tot l'exposat, escaurà estimar el recurs d'apel·lació articulat pel Sr. L. i revocar íntegrament la Sentència de data 9-1-2019 i en el seu lloc estimar la demanda, fixant les següents mesures definitives:

- 1.- Pàtria potestat compartida.
- 2.- Guarda i custòdia compartida entre els progenitors, intervenint el canvi de custòdia els dilluns al matí a partir del moment en que la menor sigui incorporada al centre escolar.
- 3.- El progenitor circumstancialment no custodi, podrà mantenir diàriament amb aquesta contacte telefònic o a través de vídeo trucades.
- 4.- Pel que respecta a les vacances escolars de la menor seran repartides per meitats estrictes corresponent al pare la primera meitat els anys parells i la segona els senars. Quant a les vacances d'estiu i en atenció a la seva extensió seran repartides per quinzenes en les modalitats abans indicades. Els progenitors podran viatjar amb la seva filla, durant les estades que la tinguin en la seva companyia, comunicant prèviament el lloc de destinació així com un número de telèfon de contacte i informació sobre el

viatge i l'allotjament. Ambdues parts hauran de lliurar-se mútuament la documentació de la menor, per a que aquesta pugui viatjar amb el progenitor que en cada cas correspongui.

5.- En relació a l'onomàstica i aniversari de la menor, na J. romandrà els anys parells amb la mare el dia del seu aniversari i amb el pare el dia del seu sant i a l'inversa els anys senars. Aquest règim especial s'entén sense pernocta a menys que aquesta data correspongui al progenitor circumstancialment custodi aquella setmana.

6.- Cada progenitor podrà gaudir de la companyia de la seva filla el dia del seu aniversari propi. Aquest règim especial s'entén sense pernocta a menys que correspongui al progenitor circumstancialment custodi aquella setmana.

IV.- Pel que es refereix als aliments, en apreciar-se que els ingressos mensuals dels litigants resulten similars com hem pogut raonar amb anterioritat, no escau fixar-ne.

Així els progenitors hauran d'assumir en exclusiva les despeses alimentàries per mentre la menor pugui trobar-se en la seva companyia i les restants hauran de ser repartides per meitats estrictes entre els Srs. L. i H, sense perjudici de les modalitats que entre ells es puguin convenir amb la facilitar-ne la seva distribució.

V.- Atesa la naturalesa del procediment no es fa expressa imposició de costes malgrat la desestimació del recurs, en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. I.S.L.A. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 9-1-2019 que revoquem íntegrament disposant, en relació a la filla menor J., a comptar de la data d'inici del proper curs escolar 2019/2010, les següents mesures definitives:

1.- Pàtria potestat compartida.

2.- Guarda i custòdia compartida setmanals entre els progenitors, intervenint el canvi de custòdia els dilluns al matí a partir del moment en que la menor sigui incorporada al centre escolar.

3.- El progenitor circumstancialment no custodi, podrà mantenir diàriament amb aquesta contacte telefònic o a través de vídeo trucades.

4.- Pel que respecta a les vacances escolars de la menor seran repartides per meitats estrictes corresponent al pare la primera meitat els anys parells i la segona els senars. Quant a les vacances d'estiu i en atenció a la seva extensió seran repartides per quinzenes en les modalitats abans indicades. Els progenitors podran viatjar amb la seva filla, durant les estades que la tinguin en la seva companyia, comunicant prèviament el lloc de destinació així com un número de telèfon de contacte i informació sobre el viatge i l'allotjament. Ambdues parts hauran de lliurar-se mútuament la documentació de la menor, per a que aquesta pugui viatjar amb el progenitor que en cada cas correspongui.

5.- En relació a l'onomàstica i aniversari de la menor, na J. romandrà els anys parells amb la mare el dia del seu aniversari i amb el pare el dia del seu sant i a l'inversa els anys senars. Aquest règim especial s'entén sense pernocta a menys que aquesta data correspongui al progenitor circumstancialment custodi aquella setmana.

6.- Cada progenitor podrà gaudir de la companyia de la seva filla el dia del seu aniversari propi. Aquest règim especial s'entén sense pernocta a menys que correspongui al progenitor circumstancialment custodi aquella setmana.

IV.- Pel que es refereix als aliments, en apreciar-se que els ingressos mensuals dels litigants resulten similars com hem pogut raonar amb anterioritat, no escau fixar-ne.

Així els progenitors hauran d'assumir en exclusiva les despeses alimentàries per mentre la menor pugui trobar-se en la seva companyia i les restants hauran de ser repartides per meitats estrictes entre els Srs. L. i H, sense perjudici de les modalitats que entre ells es puguin convenir amb la facilitar-ne la seva distribució.

Fins a la data d'inici del proper curs escolar, es mantenen les mesures resultants de la Sentència de 8-4-2013.

Remetre les parts a una primera sessió informativa de mediació amb la finalitat d'iniciar un procés de coparentalitat.

I sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-